

[Vesterager.]

at sige: Naar Venstres Kultusminister i 1911 var klar over, at det var baade forsvarligt og klogt at bevare Præsten som Medlem af Skolekommissionen, og det var rigtigst ogsaa at bevare Provstiinddelingen og bevare Provsten som Medlem af Skoledirektionen, saa synes jeg, at det var naturligt, naar man ser paa hele Udviklingen, saadan som den er foregaaet herhjemme, hvor endogsaa den højtærede Undervisningsminister har maattet erkende, at Socialdemokraterne overfor Kristendomsundervisningen maa ændre Stilling — og det at ændre Stilling til Kristendomsundervisningen og til dens Betydning for Opdragelsen maa vel ogsaa betyde, at man ændrer Stilling i nogen Maade til Kirken, for det er vel Kirkens, den evangelisk-lutherske Kirkes Kristendom, der skal undervises i —, saa synes jeg, det var naturligt, om man i Stedet for at drage det frem, som virker svækkende, netop drog sig til Minde, hvad der blev sagt fra den daværende Kultusministers Side, at det var ikke klogt at rive de aarhundredgamle Baand over. Og er det saadan, at det er af Værdi at have Kirkens Tilsyn i Provinbyerne og paa Landet, at knytte Repræsentanter for Kirken til Skolekommissionerne dér, maa det vel ogsaa være af Betydning her i København.

Det er ikke længere siden, end da Forslaget forlod Folketinget, da var Venstre og Konservative paa den Linie, at vi fra begge Partiers Sider bestemt fastholdt Sognepræsten som Medlem af Skolekommissionen. Vore Opfattelser med Hensyn til Skolekommissionens Sammensætning var af en saadan Beskaffenhed, at jeg synes, det maatte have været ret let at sammenarbejde de to Partiers Standpunkter, og derfor var det ogsaa saadan, at vi fra konservativ Side undlod at stemme om Venstres Ændringsforslag, og Venstre undlod at stemme om de Konservatives Ændringsforslag med den Motivering, at i Landstinget vilde de to Partier let kunne sammenarbejde disse Ændringsforslag. Siden den Tid har vi haft et Landstingsvalg, hvor vi kæmpede for at bevare Landstingets Flertal, og ikke mindst kæmpede vi fra konservativ Side ogsaa ud fra den Betragtning — det gjorde i alt Fald jeg —, at det vilde have Betydning baade i skolemæssig og i kirkelig Henseende, og det lykkedes os ikke blot at bevare Flertallet, men det lykkedes os at styrke det og styrke det saadan, at det staar endnu stærkere, end det gjorde før. Jeg finder derfor, at det er en mærkværdig politisk Manøvre fra Landstingets Side, at man nu i den Grad ser

bort fra det Samarbejde, der har været mellem de to Partier, og straks kaster sig i Armene paa Socialdemokraterne og giver den højtærede Undervisningsminister en naturligvis kærkommen Lejlighed til at citere baade Digtere og Profeter og store Aander som Udtryk for, hvor herlig en Sejr han har vundet med Venstres Hjælp.

Jeg maa sige, at vi kan ikke i den Grad være med deri, vi maa holde os tilbage. Jeg vil anbefale, at Lovforslaget undergaar en grundig Gennemgang i et Udvalg, og at vi prøver paa, om vi ikke kan finde en anden Form. Ellers kan vi ikke stemme for det.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det er for at afkorte Forhandlingen at jeg straks tager Ordet for at citere et Par enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Vesterager uden at dermed skal være sagt, at det ærede Medlem er Digter, Profet eller stor Aand. Alligevel nævner jeg et Par Punkter, som jeg straks vil imødegaa.

Det ærede Medlem sagde, at han helst vilde være med til et fælles Forslag for hele Landet. Det viste det ærede Medlem i Fjor ved, da jeg havde fremsat Forslag for hele Landet, at indføje en Paragraf om, at Sønderjylland skulde bevare den nuværende Ordning, der tilmed er uden alt kirkeligt Tilsyn.

Det ærede Medlem ankede over, at Amtmanden indtager den Plads, han gør efter vort Forslag. Naar jeg ser efter, hvad det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget har foreslaaet, finder jeg i § 10 følgende: Direktionen bestaar af følgende Medlemmer: a. Amtmanden, der er Direktionens Formand, b. Provsten, o. s. v.

Det ærede Medlem var meget vred over, at Kommunalbestyrelsen skulde vælge Skolekommissionen, skønt det, som den ærede Ordfører for Venstre meget rigtig sagde, deraf fremgaar, at Præsten ikke behøver at underkastes et politisk Valg. Jeg saa efter, hvad det ærede Medlems Meningsfæller i det høje Landsting har foreslaaet for Københavns Vedkommende, og jeg ser da dér paa § 31, hvor der staar:

„Ved hver kommunal Skole vælges af Borgerrepræsentationen blandt de indenfor den paagældende Skoles Distrikt boende kommunale Vælgere et Skole-nævn paa 5 Medlemmer“.

Medens vi foreslaar for København, at det er Forældrene, der skal vælge det, foreslaar det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget, at det er Borgerrepræsentationen,